

Szerkesztőség:

I-ső kerület 246. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:

Máthé József,

Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Társ-szerkesztő:

Viz Zoltán,**Hirdetmények:**

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a ki-
adóhivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 50 kr.

A királynét meggyilkolták.

Ez a hir terjedt el ma reggel a városban . . . Terjedt, mint a futó tűz, mely sajjó sebet üt, a hová lángja csap.

Megdöbbsentünk . . . de nem hittük . . . hisz az lehetetlen.

Ki volna az az átkozott, az az elvetemedett gonosz, a ki egy ártatlan, egy nemes, tiszta lélekre emelje gyilkoló törét?

. . . Fájdalom — úgy igaz . . .

Felséges Asszonyunk, Er z s é b e t Királyné, a magyar nemzet védő angyala nincs többé közöttünk . . . Ő már ott fent Isten szine előtt, a magyarok Istene előtt könyörög érettünk, hogy népét, szeretett magyar nemzetét óvja, védelmezze meg minden veszély közt.

* * *

Idegen földön — a szabad Helvétia szabad népe között — egy ott is i d e g e n olasz orgyilkosnak a töre szúrta keresztül a legnemesebben érző szívet.

Az az olasz tör — melyen az anarkhia jelmondata áll — nemesak felséges Asszonyunk szerető szívet, hanem jó öreg Királyunk sorsedzette szívet is átszúrta.

Érte az a szúrás az egész magyar nemzet keblét is. Nincs ennek a hazának határain belől egyetlen egy igaz magyar sem, aki keblén azt a szúrást ne érezte volna, midőn a megrendítő hirt hallotta.

Gyászba borította ez a rémes eset az egész magyar hazát; gyászt öltött a szegény ember kiseded hajléka épen úgy, mint a legfényesebb paloták; a szemekben tiszta könny, a legtisztább érzés, a szeretet könnye ragyog. Az ajkak némán mozognak, — az ima hangtalan, — ámen helyett így zárja be imáját a magyar:

„Isten óvja nagy csapástól
Mi magyar hazánkat.“

* * *

M a g y a r n ö k ! A ti szívetekben, a ti lelketekben a keserű fájdalmat édesítse meg az a tudat, hogy Felséges királynénk őrző szelleme eljár majd hozzátok és sugallani fogja, hogy kell szeretni ezt a drága szép hazát.

F é r f i a k ! Törüljétek le a könnyet, — kezet reá, hogy jó királyunk öreg napjait nem engeditek megkeseríteni. Ő most már a mienk — egészen a mienk, — az Ő egyedüli vigasza, sebzett szívének egyedüli enyhítő balzsama népének boldogsága a békében.

* * *

Tegyétek ki a fekete zászlót,
Szíven szúrták a magyar nemzetet.

Abony, 1898. szeptember 11.

Magyarország királynéját tegnap délután Genfben (Schweitz) meggyilkolták. A mai fővárosi lapok részletesen közlötték a megrendítő esetet. Lapunk budapesti tudósítója arról értesít, hogy tegnap délután 5 órakor már ott tudták, de nem volt képes a táviró hivatalba bejutni, hogy a sürgönyt feladhassa és így lapunk zárta előtt nem vehettünk hirt.

Amint ma reggel ide érkezett a hír, a középületeket gyászlobogókkal látták el; de akinek csak volt fekete zászlója, az mind ki tüzte azt. A gyászlobogókat nagyobb mennyiségben sietve készítik és már holnap, legkésőbb holnapután nem lesz olyan tehetősebb ember Abonyban, kinek házán ne hirdetné a gyászjel azt a mély bánatot, mely a magyar nemzetet elborította.

A város előjárósága a kormány elnökéhez ma délután a következő sürgönyt küldte:

„Nagyméltóságú báró Bánffy Dezső miniszterelnök urnak — Budapesten. — Felséges királynénk gyászesete fölött mélyen megrendülve, fájdalomteljes hódolattal fejezi ki Abony mezőváros közönsége legbensőbb, legigazibb részvétét. — Palásthy Pál bíró, Máthé József jegyző.“

A város bírása kedden délelőtt 11 órára rendkívüli közgyűlésre hívta össze a képviselő-testületet. — Ennek a közgyűlésnek egyedüli tárgya lesz abban az irányban határozni, hogy Felséges királynénk gyászesete fölött miképen kíván a képviselő-testület az általános részvétnek méltó kifejezést adni.

Már eddig is indítványba van hozva, hogy iktassa bele a jegyzőkönyvbe a jó királyné emlékét, azután a város nevében — a vármegye útján — tegyen fölterjesztést a kormányhoz azzal a kéréssel, hogy a többi hódolók között Abony város közönségének igazi részvéte is tolmácsolva legyen.

Ebben a fölterjesztésben — nézetünk szerint — ki lehetne emelni, hogy Abony város közönsége, lakossága át tudja érezni azt a mardosó fájdalmat, a mi jó királyunk nemes szívét oly váratlanul elborította, mint igazi magyar hazafiak, hódolattal adunk kifejezést részvétünknek.

Jellemzi Abony város polgárságának igazi mély megilletődését, hogy a koresmákat — melyek vasárnap nyitva szoktak lenni — azonnal becsukdosták. — Nem volt szükség a főszolgabírói intézkedésre, hogy a városban 14 napon át muzsikálni, mulatni nem szabad, megtette azt a polgárság önmagától és hisszük is, hogy nem fog akadni egyetlen egy ember sem Abonyban, kit erre figyelmeztetni kellene. Néma gyászban lesz a város 14 napon át . . . A néma fájdalom tiszteletet gerjeszt . . .

Mínthogy a temetés napja még nincs kitűzve: az akkor rendezendő gyászünnepély felől semmi bizonyosat mondani nem tudunk; azt hisszük azonban, hogy mind a három hitfelekezet templomában ugyanaz nap fog a gyászünnep megtartatni.

* * *

Soraink bezárása előtt egy körülményt említünk még fel. Előrebocsátjuk, hogy nem vagyunk babonások, de hiszünk Istenben és hisszük az ember lelkének egyéni voltát.

Ha jól emlékszünk, a tavasszal történt, hogy a schönbrunni kastélyban — egy őrtálló katona éjnek idején látta a fehér asszonyt, kinek megjelenése még eddig mindig gyászt hozott az uralkodó családra.

Ki tudja . . . ki tudja . . .